

- Φ.— Πά! πᾶ! θεὸς φυλάξοι!
 Ἐν τεύτοις θὰ σᾶς συγχαρῶ κι' ἐγὼ κατὰ καθήκον
 δι' ἑσα εἶπ' ὁ κύριος Γκριζώτης τῶν Ναυτίκων
 γιὰ τὸ λαμπρὸν σᾶς τὸ παρὸν, καθὼς και γιὰ τὸ μέλλον,
 κι' εἰς ἄλλους σᾶς παρέστησε ἀγνότερον ἀγγέλων,
 και οὕτω πῶς ἐφάνησαν ὡς ἕνα εἶδος μύθου
 αἱ διαδόσεις τῶν κακῶν περὶ τοῦ λευκολίθου.
- Π.— Μεγάλως σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ αἰσθήματά σας.
- Φ.— Κι' ἐγὼ θερμῶς παρακαλῶ τὴν ἐξοχότητά σας
 νὰ εἶμαι πάντα φίλος σας και νὰ μᾶς ἀγαπᾶτε.
- Π.— Ἡ ἐξοχος φιλία σας παρ' ἄλλων ἐκτιμᾶται.
- Φ.— Τοὺς γρούπους ἐτοιμάσετε...
- Π.— Τούς ἔχω ἔδω ἐν τάξει,
 πλὴν μὴν εἰπῆτε τίποτε...
- Φ.— Πά! πᾶ! θεὸς φυλάξοι!..
 Δεχθῆτε τὰ σεβάζματα τοῦ ταπεινοῦ σας δούλου...
- Π.— Και σεις τοῦ νέου φίλου σας Παππαμιχαλοπούλου.
- Φ.— Και τώρα μὲ τὰ τέσσερα ἴστον Περικλῆ πηγαίνω.
- Π.— Πηγαίνετε, και ἄγρηγορα ἐδῶ σᾶς περιμένω.

Ὁ Φασουλῆς σὲ γαῖταρο καββάλα
 τραβᾷ ἴστον ψευτοπόλεμο πηλάλα.

Πάω ἴστον πόλεμο, μὰ δίχως ἔννοια,
 πάω ἴστον πόλεμο μὲ τὰ βρολιά,
 βγάλ' ἀπ' τὰ χεῖλη σου τὰ ζαχαρένια,
 δός μου γιὰ σόντροφο χίλια φιλιά.

Σ' αὐτὸ τὸν πόλεμο τὰ καλληκάρια
 θὰ ρίξουν ἀσφαιρα μόνο πυρά,
 ἀλλὰ ὁ διάολος πολλὰ ποδάκια
 ἔχει, ἀγάπη μου, και μὴ φορά.

Κι' ἐκεῖ ποῦ ἀφοδα πηγαίνουν ἄλλοι
 νὰ ἴδουν τὸν πόλεμο και τὴ φωτιά,
 τουφέκι ἔξαφνα βροντᾷ μὲ βόλι,
 κι' εὐθύς ἔξαπλόνεσαι φαροδῶ πλατειά.

Γιὰ τοῦτο, τζόγια μου, κι' ἐγὼ φοβοῦμαι
 ἴστον ψευτοπόλεμο νὰ μπερθευθῶ,
 και ἄλλο σκέπτομαι και συλλογοῦμαι
 μὴν τύχη ἄδικα και σκοτωθῶ.

Ἱστορία Ἐθνική
 Παππαρηγοπουλική.

Και τὸ τρίτο τεῦχος ἔβγηκε
 και ἴστον τέταρτο ἐμπήκε,
 κι' ὁποιος θέλει ν' ἀγοράσῃ,
 μὴ δραχμὴ γι' αὐτὴν θὰ σκάσῃ.
 Ὁ Ἄνεστος τὴν ἐκδίδει
 τοῦ ποτὲ Κωνσταντινίδῃ.

Ρωμηοῦ Ἡμερολόγιον,
 χωρὶς Μαρτυρολόγιον.

Εἰς τοῦ πολέμου τὴν βοήν και τὴν ἀνεμοζάλην
 ἐκδίδ' Ἡμερολόγιον και ὁ Ρωμηός μας πάλιν,
 φιλοπολεμικώτατον κι' εἰρηνικὸν συνάμα,
 και ψύχους και θερμότητος ἀλλόκοτόν τι κρᾶμα,
 μὲ ἄλλα λόγια δηλαδὴ ὡς εἶδος Δεληγγιάννη,
 κι' ἐλπίζομεν ἐντύπωσιν τρομακτικὴν νὰ κάνῃ.

Θὰ περιέχῃ μούτσουνα και τόσας προφητείας
 τοῦ παμφιλτάτου Φασουλῆ και σκέψεις τοῦ παντοῦ,
 και, ἔπερ σπουδαιότερον, θὰ παῖξῃ μέρος πρῶτον
 και ἡ κυρία Φασουλῆ, ὅπου θὰ κάμῃ κρότον,
 και οὕτω πῶς θὰ λάβετε και σεις τὴν καλοσύνην
 νὰ ἴδῃτε και ἀπὸ κοντὰ τὴν Λάκκαιναν ἐκείνην.

Εἰς μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν
 λεπτὰ σαρκίντα ἡ τιμή,
 εἰς δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν
 ἐξῆντα και προπληρωμή.

Κι' ἂν ἡ τιμή τοῦ σήμερα, ὡς βλέπετε, ἀυξάνει,
 κανεὶς γι' αὐτὸ παράπονο δὲν πρέπει νὰ μᾶς κάνῃ,
 γιατί σὲ ὦρα, φαίνεται, πολὺ κακὴ ἐτύχαμε,
 κι' ἐγράφαμε κι' ἐγράψαμε και τελειωμὸ δὲν εἶχαμε.
 Ἐκτὸς δὲ τοῦτου πάντοτε ἡ σκέψις ἡ δευτέρα
 λέγει ἀρχαῖον λόγον πῶς εἶναι σοφωτέρα.

Και ἄλλοι ἐκ τῶν φίλων μας και ἀντιποκριτῶν μας
 ἐπιθυμοῦν τὸ φλογερὸν Ἡμερολόγιόν μας,
 ἄλλο μ' ἔχουν ἄγρηγορα νὰ μᾶς τὸ ἀναγγελοῦν,
 συνάμα δὲ και τὴν τιμὴν ἀρζάν κοντὰν νὰ στείλουν,
 διότι τώρα, ποῦ παντοῦ ἀκούεται κανόνι,
 χέρι μὲ χέρι ἕκαστος ὀφείλει νὰ πληρώνῃ.

Ἀναίρεσις γραφέντων
 και μὴ ἀνααιρεθέντων.

Μέσα ἴστον τόση σύγχυσι τοῦ ἰστροῦ και τὴ ζάλη
 ἴστον περασμένο φύλλο μας ἐγάσαμε και πάλι
 τὰ νοῦμερα τῶν ἑορτῶν και τοῦ Καλενδαρίου
 κι' ἐγράψαμε Νοέμβριον ἀντὶ τοῦ Δεκεμβρίου.
 Ἄλλ' ἂν δὲν παύσουν, ἀδελφοί, τὰ τωρινὰ μας χάλα,
 θὰ χάσωμε, μὰ τὸ Σταυρό, ταῦτά και τὰ πασχάλα.